Column Björn Schadenberg

SPORTACCOMMODATIES EN BABYSPULLEN 2.0

DE PIEK IN VERDUUR-ZAMING VAN DE SPORT-SECTOR IS SINDS DE STERK STIJGENDE ENERGIE-PRIJZEN IN 2022 VOORBIJ

Twee jaar geleden was de titel van mijn column ‘Sportaccommodaties en babyspullen’. Mijn vriendin was destijds zwanger van ons eerste kind. Voor mijn gevoel stond ik elk weekend in een babywinkel. Ik schreef toen over mijn verbazing over de vele mogelijkheden om babyspullen aan te passen. Mogelijkheden om deze langer te kunnen gebruiken. Bijvoorbeeld een 4-in-1-fietsje dat meegroeit met je kind. Of een adapter voor de kinderwagen zodat er in de toekomst plek voor twee is.

Ik maakte toen de vergelijking met sportaccommodaties. Ik zag dat bij het ontwerp van een accommodatie steeds vaker werd nagedacht over de mogelijkheden om de functionaliteit in de toekomst aan te passen. Zodat bij een veranderende behoefte de accommodatie mee kon veranderen. Dat we ons steeds vaker realiseerden dat we iets neerzetten met een levensduur van 40 à 50 jaar. En dat in die periode de behoefte kan veranderen.

Nu – twee jaar later – is mijn vriendin weer zwanger. Maar dit keer ben ik nog niet in een babywinkel geweest. Terwijl ‘we’ best al ver zijn in de zwangerschap. We kunnen nu natuurlijk veel opnieuw gebruiken. We hebben geen nieuw wiegje nodig. De meeste kleertjes kunnen nog een ronde mee. En op de kinderwagen is dus plek voor twee.

Maar we hebben ook onze weg gevonden naar de platforms voor tweedehands kleertjes. En naar winkels waar je speelgoed kunt lenen en huren. Natuurlijk scheelt ons dit ook veel geld. Maar we doen dit voornamelijk vanwege de duurzaamheid. We zijn ons heel bewust van onze impact. En we weten dat niet alles nieuw hoeft. En dat *meer* lang niet altijd beter is.

Helaas moet ik nu constateren dat de vergelijking met sportaccommodaties minder goed opgaat. De aandacht voor duurzaamheid in de sportsector is juist wat naar de achtergrond verdwenen. Met name verduurzaming van het sportvastgoed stond jarenlang hoog op de (beleids)agenda. Gemeenten en sportaanbieders investeren zeker nog wel in duurzaamheidsmaatregelen. Maar de piek is sinds de sterk stijgende energieprijzen in 2022 voorbij.

En bij die energieprijzen ligt nog een ander punt. De Nederlandse sportsector is op het gebied van duurzaamheid vooral bezig met energieverbruik. Andere onderdelen blijven grotendeels buiten beeld. Zo wordt er veel minder geïnvesteerd in biodiversiteit. En wordt er niet vaak gesproken over circulariteit. Het is dan ook niet verwonderlijk dat is geconstateerd dat de stappen die binnen de Routekaart Verduurzaming Sport worden gezet, te klein zijn om de doelen te halen.

Bij deze stappen konden we in het verleden nog rekenen op een redelijk goed gevulde BOSA-pot. Hoe vol die pot in de toekomst is, is nog onzeker. Wel is de DUMAVA nu ook beschikbaar voor sport. Maar voorlopig is dat geen volwaardig alternatief voor de BOSA. Zo subsidieert de BOSA véél meer dan alleen de verduurzaming van bestaande gebouwen.

Het is dus zoeken naar een nieuwe (financiële) impuls. Een impuls waardoor duurzaamheid weer de aandacht krijgt die het nodig heeft. Een impuls waardoor verder wordt gekeken dan het eigen belang. Verder dan de energierekening. Dan hoop ik dat onze sportinfrastructuur steeds toekomstbestendiger wordt. Zowel qua functionaliteit als qua duurzaamheid. Zodat ook mijn beide kinderen daar dan weer in kunnen sporten. ■

Björn Schadenberg is onderzoeker bij het Mulier Instituut.